

ID plan: NL.IMRO.1708.KALKallenkote11b-VA01
datum: 24 juni 2014
status: Vastgesteld
auteur: [redacted]

Vastgesteld door de raad dd. 24 juni 2014

de griffier,

de voorzitter,

Inhoudsopgave toelichting

Hoofdstuk 1	Inleiding	1
1.1	Aanleiding	1
1.2	Plangebied	1
1.3	Leeswijzer	2
Hoofdstuk 2	Huidige situatie en voorgestelde ontwikkeling	3
2.1	Huidige situatie	3
2.2	Gebiedsomschrijving	3
2.3	Projectbeschrijving	4
Hoofdstuk 3	Gebiedsvisie en uitgangspunten	6
3.1	Rijksbeleid	6
3.2	Provinciaal beleid	7
3.3	Gemeentelijk beleid	15
Hoofdstuk 4	Actuele waarden	20
4.1	Inleiding	20
4.2	Ecologie	20
4.3	Cultuurhistorie en archeologie	21
Hoofdstuk 5	Waterparagraaf	22
5.1	Inleiding	22
5.2	Waterbeleid	22
5.3	Waterhuishouding	23
5.4	Waterhuishoudkundige voorzieningen	23
5.5	Lozingenbesluit open teelt en veehouderij	23
5.7	Watertoets	24
Hoofdstuk 6	Milieuparagraaf	25
6.1	Milieu	25
6.2	Geluidhinder	25
6.3	Bodem	25
6.4	Luchtkwaliteit	26
6.5	Bedrijven en milieuzonering	27
6.6	Wet geurhinder en veehouderij	28
6.7	Wet ammoniak en veehouderij	28
6.8	Externe veiligheid	28
6.9	Milieubescherming	29
6.10	Verkeer	29
6.11	Kabels en leidingen	29
Hoofdstuk 7	Juridische opzet	30
7.1	Inleiding	30
7.2	Uitgangspunten	30
7.3	De verbeelding	30

7.4	De planregels	30
Hoofdstuk 8 Financiële paragraaf		31
8.1	Financiële haalbaarheid	31
8.2	Exploitatieplan	31
Hoofdstuk 9 Inspraak en vooroverleg		32
9.1	Maatschappelijke uitvoerbaarheid	32
9.2	Te volgen procedure	32
9.3	Inspraak en vooroverleg	33

Hoofdstuk 1 Inleiding

1.1 Aanleiding

In het lint van Kallenkote is op het perceel Kallenkote 11b de melkveehouderij van maatschap Veenstra – Rozeboom gevestigd. De maatschap heeft de wens om een nieuwe ligboxenstal te realiseren. Om deze gewenste ontwikkeling mogelijk te maken op een bedrijfseconomisch voordelige wijze, is het naastgelegen perceel Kallenkote 12 aangekocht. De uitbreiding van het agrarisch bedrijf zal plaatsvinden achter de aangekochte woning die als bedrijfswoning onderdeel gaat uitmaken van het agrarisch bedrijf.

Afbeelding 1: Luchtfoto plangebied

Om de realisatie van de nieuwe ligboxenstal mogelijk te maken, dient de vigerende beheersverordening “Buitengebied Steenwijkerland” herzien te worden. De gemeente Steenwijkerland heeft aangegeven in principe bereid te zijn om de bestemming ter plaatse te wijzigen ten behoeve van de uitbreiding van het agrarisch bedrijf. Middels onderhavig bestemmingsplan wordt aangetoond dat de beoogde locatie geschikt is voor de realisatie van de ligboxenstal.

1.2 Plangebied

Het plangebied bestaat uit twee percelen gelegen in het lint van Kallenkote pal aan de snelweg A32. Het agrarisch bedrijf is bevindt zich op het perceel Kallenkote 11b, kadastraal bekend als gemeente Steenwijk, sectie H, de nummers 472 en 501. De ligboxenstal wordt gedeeltelijk gerealiseerd op genoemd perceel, maar ook gedeeltelijk op het perceel Kallenkote 12, kadastraal bekend als gemeente Steenwijk, sectie H, nummer 473.

1.3 Leeswijzer

Na deze inleiding wordt in *hocfdstuk* 2 een beschrijving gegeven van de huidige situatie, de gebiedsomschrijving en de voorgestelde ontwikkeling. In *hocfdstuk* 3 wordt het voor het plan relevante beleid van de verschillende overheidsinstanties beschreven. In *hocfdstuk* 4 wordt de ontwikkeling getoetst aan de omgevingsaspecten. Vervolgens wordt in *hocfdstuk* 5 het juridische systeem toegelicht. In *hocfdstuk* 6 wordt de uitvoerbaarheid en de procedure van het plan behandeld.

Hoofdstuk 2 Huidige situatie en voorgestelde ontwikkeling

In dit hoofdstuk wordt de huidige situatie, de gebiedsomschrijving en de voorgestelde ontwikkeling beschreven.

2.1 Huidige situatie

Op het perceel aan de Kallenkote 11b is de melkveehouderij van maatschap Veenstra - Rozboom gelegen. Het perceel maakt onderdeel uit van het lint van Kallenkote en is direct naast de snelweg A32 gelegen. Tussen de snelweg en het perceel is een singel aangeplant. Het perceel Kallenkote 12 was een burgerwoning, maar is aangekocht door de maatschap en wordt als bedrijfswoning bij het bedrijf betrokken.

Het agrarisch bedrijf op het perceel Kallenkote 11b bestaat uit een ligboxenstal direct achter de bedrijfswoning. Achter de ligboxenstal bevinden zich een jongveeststal en werktuigenbergingen. Daarachter en ten oosten van de werktuigenbergingen bevinden zich de kuilvoerplaten.

Afbeelding 2: Luchtfoto plangebied

2.2 Gebiedsomschrijving

2.2.1 Ruimtelijke structuur

Op de overgang van het beekdal van de Steenwijker Aa en de noordelijke rand van de oostelijke stuwwal in de gemeente Steenwijkerland, ligt het wegdorp Kallenkote. Het reliëf van de stuwwal verloopt ter plaatse zeer geleidelijk. Het iets bochtige bebouwingslint is deels aan beide zijden van de weg gesitueerd, maar niet aan de kant van het militaire oefenterrein. Er is sprake van een open, smalle slagenverkaveling haaks op het dal en een eveneens open, bredere verkaveling aan de kant van de stuwwal. De bebouwing is niet in de rooilijn gebouwd en bestaat uit boerderijen met daartussen woonhuizen. Het groene karakter van het lint wordt bepaald door de erfbeplanting en staat in nauwe relatie met het

omringende agrarische landschap. De erfbeplanting bestaat uit fruitbomen, solitair en hagen.

2.2.2 Functionele structuur

Het lint van Kallenkote wordt gedomineerd door burgerwoningen en agrarische bedrijven. In het lint bevinden zich ook enkele bedrijven van een lichte milieucategorie en maatschappelijke voorzieningen. Ten zuiden van Kallenkote bevindt zich een militair oefenterrein.

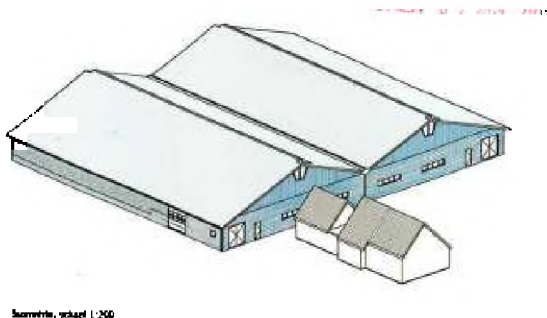
Rondom het agrarische bedrijf op het perceel Kallenkote 11b bevinden zich enkele burgerwoningen, een autobedrijf en een andere melkveehouderij. De bebouwing bestaat hoofdzakelijk uit één laag met kap en is haaks georiënteerd op de weg.

Het perceel is vanuit Steenwijk bereikbaar via de Kallenkoterallée. De snelweg A32 loopt direct ten westen van het perceel Kallenkote 11b en is bereikbaar vanaf dit perceel via de Steenakkers en de Meppelerweg.

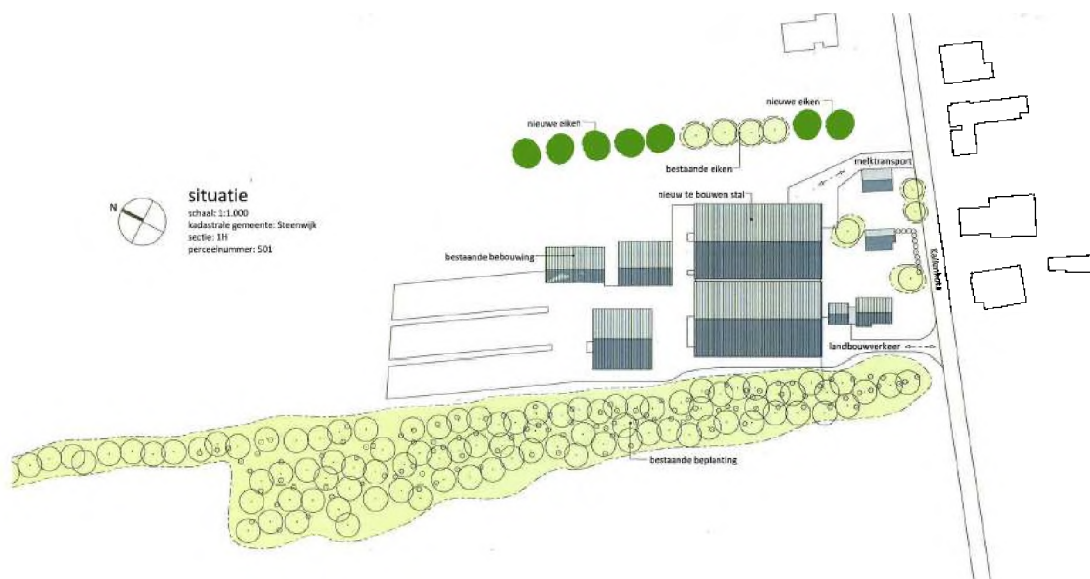
Het gebied ten noorden van Kallenkote 11b wordt gekenmerkt door veel openheid en groen. Langs de westelijke perceelgrens bevindt zich een dichte singel om de snelweg A32 af te schermen. Tussen Kallenkote 11b en Kallenkoe 12 bevinden zich enkele bomen.

2.3 Projectbeschrijving

Het project bestaat eruit dat er tegen de oostkant van de huidige ligboxenstal een tweede ligboxenstal met melkstal gerealiseerd wordt. De onderbouw van de bestaande ligboxenstal blijft behouden en die wordt heringericht voor het huisvesten van jongvee en de droogstaande koeien. De bovenbouw wordt vervangen. De nieuwe ligboxenstal is bestemd voor het huisvesten van het melkvee en wordt met een emissiearm stalsysteem gebouwd. De nieuwe stal biedt plaats aan 135 melkkoeien en 73 stuks jongvee. De stal is onderkelderd voor de opslag van mest.

Afbeelding 3: 3D aanzicht nieuwe melkveestal Kallenkote 11b

Afbeelding 4: Nieuwe erfindeling

Hoofdstuk 3 Gebiedsvisie en uitgangspunten

Dit hoofdstuk behandelt het beleid dat betrekking heeft op dit bestemmingsplan.

3.1 Rijksbeleid

3.1.1 *Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte*

Op 13 maart 2012 is de Structuurvisie Infrastructuur en Ruimte (SVIR) vastgesteld. In deze structuurvisie staan de (rijks)plannen voor ruimte en mobiliteit. Overheden, burgers en bedrijven krijgen de ruimte om zelf oplossingen te creëren. Het Rijk richt zich met name op het versterken van de internationale positie van Nederland en het behartigen van de nationale belangen. De nieuwe structuurvisie vervangt verschillende bestaande nota's, zoals de Nota Ruimte, de Nota Mobiliteit, de agenda Landschap en de agenda Vitaal Platteland.

Het Rijk zet zich voor wat betreft het ruimtelijk- en mobiliteitsbeleid in voor een concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig Nederland. In de SVIR worden drie hoofddoelen genoemd om Nederland concurrerend, bereikbaar, leefbaar en veilig te houden voor de middellange termijn (2028):

- het vergroten van de concurrentiekracht van Nederland door het versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland;
- het verbeteren, in stand houden en ruimtelijk zekerstellen van de bereikbaarheid waarbij de gebruiker voorop staat;
- het waarborgen van een leefbare en veilige omgeving waarin unieke natuurlijke en cultuurhistorische waarden behouden zijn.

Voor de drie rijksdoelen worden de onderwerpen van nationaal belang benoemd, waarmee het Rijk aangeeft waarvoor het verantwoordelijk is en waarop het resultaten wil boeken.

De 13 nationale belangen zijn als volgt:

Versterken van de ruimtelijk-economische structuur van Nederland

- een excellent en internationaal bereikbaar vestigingsklimaat in de stedelijke regio's met een concentratie van topsectoren;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor (duurzame) energievoorziening en de energietransitie;
- ruimte voor het hoofdnetwerk voor vervoer van (gevaarlijke) stoffen via buisleidingen;
- efficiënt gebruik van de ondergrond.

Verbeteren bereikbaarheid: Slim Investeren, Innoveren en Instandhouden

- een robuust hoofdnetwerk van weg, spoor en vaarwegen rondom en tussen de belangrijkste stedelijke regio's inclusief de achterlandverbindingen;
- betere benutting van de capaciteit van het bestaande mobiliteitssysteem van weg, spoor en vaarwegen;
- het instandhouden van de hoofdnetwerken van weg, spoor en vaarwegen om het functioneren van de netwerken te waarborgen.

Waarborgen kwaliteit leefomgeving

- verbeteren van de milieukwaliteit (lucht, bodem, water), bescherming tegen geluidsoverlast en externe veiligheidsrisico's;
- ruimte voor waterveiligheid, een duurzame zoetwatervoorziening en klimaatbestendige stedelijke (her)ontwikkeling;
- ruimte voor behoud en versterking van (inter)nationale unieke cultuurhistorische en natuurlijke kwaliteiten;
- ruimte voor een nationaal netwerk van natuur voor het overleven en ontwikkelen van flora- en faunasoorten;
- ruimte voor militaire terreinen en activiteiten;
- zorgvuldige afwegingen en transparante besluitvorming bij alle ruimtelijke plannen.

Voor het plangebied geldt dat er geen nationale belangen uit de structuurvisie in het geding zijn.

3.1.2 AMvB Ruimte

De AMvB Ruimte wordt in juridische termen aangeduid als Besluit algemene regels ruimtelijke ordening (Barro). Op 30 juni 2011 zijn alle ontwerpstukken van het Barro als bijlage bij de SVIR gepubliceerd. Met uitzondering van enkele onderdelen is het Barro eind december 2011 in werking getreden. In het Barro zijn de nationale belangen opgenomen die juridische borging vereisten. Het Barro is gericht op doorwerking van de nationale belangen in gemeentelijke bestemmingsplannen. De onderwerpen in het Barro betreffen: project Mainportontwikkeling Rotterdam, kustfundamenten, grote rivieren, Waddenzee & waddengebied en defensie (met uitzondering van radar). Ook het Barro geeft voor het plangebied geen nationale belangen aan.

3.2 Provinciaal beleid

3.2.1 Omgevingsvisie Overijssel 2009

De Omgevingsvisie Overijssel 2009 betreft een integrale visie die het voorheen geldende Streekplan Overijssel 2000+, het Verkeer- en Vervoersplan, het Waterhuishoudingplan en het Milieubeleidplan samen brengt in één document. Hiermee is de Omgevingsvisie het integrale provinciale beleidsplan voor de fysieke leefomgeving van Overijssel. De Omgevingsvisie is op 1 juli 2009 vastgesteld door Provinciale Staten en op 1 september 2009 in werking getreden. Op 3 juli 2013 is de Omgevingsvisie Overijssel 2009 gedeeltelijke gewijzigd. Deze wijziging is op 1 september 2013 van kracht geworden.

Leidende thema's voor de Omgevingsvisie zijn duurzaamheid en ruimtelijke kwaliteit. De hoofdambitie van Overijssel is om een vitale samenleving tot ontplooiing te laten komen in een mooi en vitaal landschap. Een samenleving, waarin alle Overijsselaars zich thuis voelen en participeren. Met bloeiende steden en dorpen als motoren voor cultuur en werkgelegenheid, ingebed in een landschap, waarin wonen, natuur, landbouw en water elkaar versterken.

Enkele belangrijke beleidskeuzes waarmee de provincie haar ambities wil realiseren zijn:

- behoud en versterken van de verscheidenheid en identiteit van (binnen-)stedelijke kwaliteit en mooie landschappen in het buitengebied;
- aantrekkelijke en gevarieerde woonmilieus, die voorzien in woonvraag;
- een vlotte en veilige reis over weg, water, spoor en per fiets van en naar stedelijke netwerken en streekcentra binnen en buiten Overijssel;
- een vitale en zichzelf vernieuwende regionale economie, met voldoende en diverse vestigingsmogelijkheden voor kennisintensieve maakindustrie en MKB;
- veilig, gezond en schoon kunnen wonen, werken, recreëren en reizen.

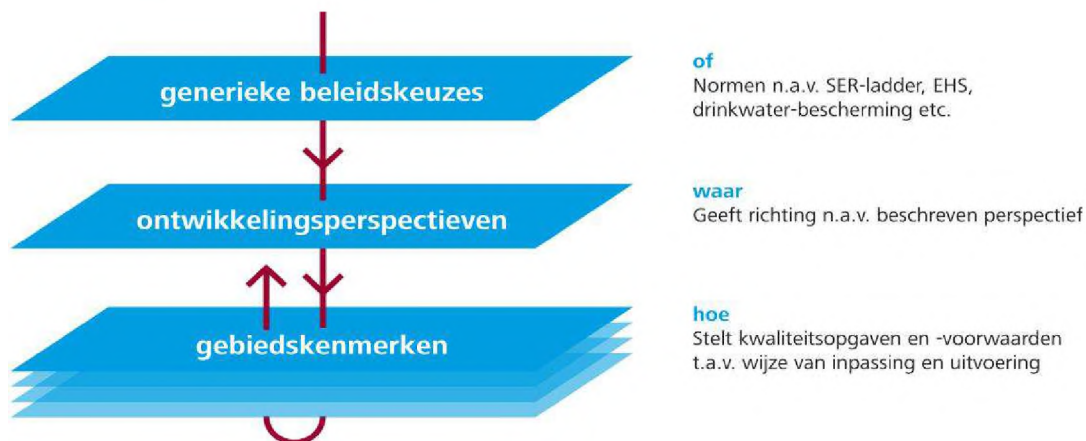
3.2.2 Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel 2009

De opgaven, kansen, beleidsambities en ruimtelijke kwaliteitsambities voor de provincie zijn in de Omgevingsvisie Overijssel 2009 geschetst in ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving en de stedelijke omgeving. Om de ambities van de provincie waar te maken, bevat de Omgevingsvisie een uitvoeringsmodel. Dit model is gebaseerd op drie niveaus, te weten:

1. generieke beleidskeuzes;
2. ontwikkelingsperspectieven;
3. gebiedskenmerken.

De omschreven drie niveaus sturen op basis van een inhoudelijke ontwikkelingsvisie of, waar en hoe een ruimtelijke ontwikkeling gerealiseerd kan worden. Dus bij een initiatief tot woningbouw, bedrijfslocaties, toeristisch-recreatieve voorzieningen, natuurontwikkeling, landbouw, water, etc. kan met deze drie niveaus bepaald worden of er behoefte aan is, waar het past in de ontwikkelingsvisie en hoe het uitgevoerd kan worden. Onderstaand figuur geeft dit schematisch weer. De niveaus worden vervolgens nader toegelicht.

Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Afbeelding 5: Uitvoeringsmodel Omgevingsvisie Overijssel

Generieke beleidskeuzes

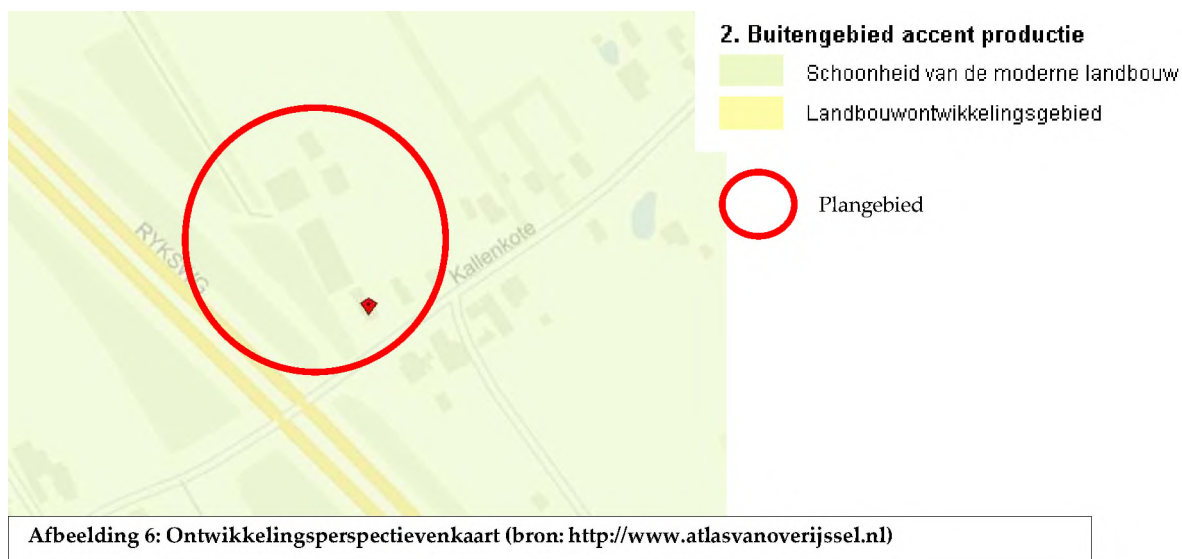
Generieke beleidskeuzes vloeien voort uit keuzes van EU, Rijk of provincie. Het zijn keuzes die bepalend zijn of ontwikkelingen nodig dan wel mogelijk zijn. Voor woningbouw, bedrijfslocaties en voorzieningen in zowel de groene als stedelijk omgeving hanteert de provincie de SER-ladder. Deze komt er kort gezegd op neer dat eerst bestaande bebouwing en herstructurering worden benut, voordat er uitbreiding kan plaatsvinden. Andere generieke beleidskeuzes betreffende onder andere reserveringen voor waterveiligheid, randvoorwaarden voor externe veiligheid, grondwaterbeschermingsgebieden, bescherming van de ondergrond (aardkundige en archeologische waarden), landbouwonwikkelingsgebieden voor intensieve veehouderij, begrenzing van Nationale Landschappen, Natura 2000-gebieden en de Ecologische Hoofdstructuur. De generieke beleidskeuzes zijn vaak normstellend. Als ze het gevolg zijn van provinciale keuzes staan ze in de Omgevingsverordening Overijssel 2009.

Ten aanzien van onderhavig plan wordt opgemerkt dat het huidige bedrijf sinds jaren is gevestigd op het perceel Kallenkote 11b. Een herinrichting van de gebouwen op het bestaande bouwperceel is niet wenselijk omdat het agrarisch bedrijf zich dan verder in het landelijk gebied uitbreidt. Uitbreiding in het lint – waarbij het bouwperceel niet veel groter wordt (circa 1,35 hectare naar circa 1,4 hectare) maar wel logischer wordt ingedeeld – achter de bestaande woning op het perceel Kallenkote 12 (tweede bedrijfswoning) is passend binnen het provinciaal omgevingsbeleid. Dit mede in relatie tot het ter plekke geldende ontwikkelingsperspectief dat stelt dat het accent in dit gebied ligt op onder andere agrarische productie waarbij gekeken wordt naar modernisering en schaalvergroting. Gezien het vorenstaande wordt geconcludeerd dat de uitbreiding van het bedrijf op de huidige locatie tot een bouwperceel van circa 1,4 hectare in overeenstemming is met het provinciaal beleid.

Ontwikkelingsperspectieven

Als uit de beoordeling in het kader van de generieke beleidskeuzes blijkt dat de voorgenomen ruimtelijke ontwikkeling aanvaardbaar is, vindt een toets plaats aan de ontwikkelingsperspectieven. In paragraaf 2.6 van de Omgevingsvisie is een spectrum van zes ontwikkelingsperspectieven beschreven voor de Groene en Stedelijke omgeving. Met dit spectrum geeft de provincie ruimte voor het realiseren van de beschreven beleids- en kwaliteitsambities. Op de kaart Ontwikkelingsperspectieven uit de Omgevingsvisie is hieraan nog een aantal geografisch bepaalde beleidskeuzes toegevoegd zoals de drinkwaterwinning. De ontwikkelingsperspectieven geven richting aan wat waar ontwikkeld zou kunnen worden. De ontwikkeling van natuur past bijvoorbeeld niet in het ontwikkelingsperspectief „buitengebied accent productie” of in „steden als motor”. De aanleg van een bedrijventerrein past weer niet in het ontwikkelingsperspectief „Zone Ondernemen met Natuur en Water”. De ontwikkelingsperspectieven zijn richtinggevend om flexibiliteit voor de toekomst te hebben.

In dit geval zijn vooral de ontwikkelingsperspectieven voor de groene omgeving van belang. In de groene omgeving gaat het – kortweg gezegd – om het behoud en de versterking van het landschap en het realiseren van de groen-blauwe hoofdstructuur alsmede om de ontwikkelingsmogelijkheden voor de landbouw en andere economische dragers. Hieronder is een uitsnede van de perspectievenkaart behorende bij de Omgevingsvisie.

Het gebied waar het bedrijf is gelegen, is aangewezen als 'Buitengebied accent productie – schoonheid van de moderne landbouw'. Dit betreft een voornamelijk open gebied waar verdere modernisering en schaalvergroting van de landbouw de ruimte krijgt. Dit ontwikkelingsperspectief omvat de gebieden waar het ruimtelijk raamwerk van lanen, waterlopen, lintbebouwingen en bosstroken optimaal in harmonie zijn met deze schaalvergroting. De kwaliteitsambitie is om de diverse landschappen herkenbaar te houden ten opzichte van elkaar en verschillen & contrasten binnen deze landschappen te accentueren. Verschillende typen agrarisch gebruik worden omarmd en gestimuleerd onder andere door het beleid voor gebiedsinrichting (herverkaveling) en kwaliteitsbeleid voor agrarische erven.

Bij voorliggende plan is sprake van een uitbreiding van een grondgebonden agrarisch bedrijf vanwege modernisering en schaalvergroting. Dit is in overeenstemming met het ter plekke geldende ontwikkelingsperspectief. Bij de uitbreiding van het bedrijf wordt aandacht geschonken aan de landschappelijke inpassing van het perceel zodat één en ander harmonieert met het omliggende landschap.

Gebiedskenmerken

Op basis van gebiedskenmerken in vier lagen (natuurlijke laag, laag van het agrarisch cultuurlandschap, stedelijke laag en lust- en leisurelaag) gelden specifieke kwaliteitsvoorwaarden en –opgaven voor ruimtelijke ontwikkelingen. De bijlage Catalogus Gebiedskenmerken behorende bij de Omgevingsvisie geeft meer in detail inzicht in de kenmerken van verschillende gebieden en wat in die gebiedskenmerken van provinciaal belang is voor hoe een ontwikkeling invulling krijgt. De kwaliteitsopgaven en –voorwaarden op basis van gebiedskenmerken kunnen te maken hebben met landschappelijke inpassing, infrastructuur, milieuaspecten, bodemaspecten, cultuurhistorie, toeristische en recreatieve

aantrekkingskracht, natuur, water, etc. De gebiedskenmerken zijn soms normstellend, maar meestal richtinggevend of inspirerend.

De 'Natuurlijke laag'

De natuurlijke laag is ontstaan doordat abiotische processen – zoals ijs- wind- en waterstromen, erosie en sedimentatie – en biotische processen – zoals vestiging van plant- en diersoorten – inwerken op de ondergrond van bodem en geologie. Overijssel bestaat voornamelijk uit een dekzandcomplex dat afloopt van oost naar west. Een paar noord-zuid georiënteerde stuwwallen doorsnijden het dekzand. Het is een van oudsher bij tijd en wijle heel nat landschap waar het water maar moeilijk uit weg kon. Hier heeft zich hoogveen ontwikkeld. In het westen loopt dit landschapstype tot aan de kustlijn van de voormalige Zuiderzee, waar in de delta van IJssel, Vecht en Zwarte Water kleicomplexen en laagveen-gebieden zijn ontstaan. De zoetwaterdelta met de laagveenmoerassen is (nationaal en internationaal gezien) het meest bijzondere deel in deze laag en vraagt nadrukkelijk aandacht.

Vanouds bestaat er in deze laag een sterke samenhang tussen het natuur- en watersysteem; het watersysteem maakt in essentie één grote beweging van de brongebieden (op de flanken van de stuwwallen), naar de beken en wetingen (in de zandgebieden), naar Vecht en Zwarte Water en tenslotte naar de IJssel en de Randmeren. Dit proces heeft in Overijssel geleid tot een rijk en gevarieerd spectrum aan natuurlijke landschappen. Vervolgens heeft dit natuurlijke landschap plek en betekenis gekregen in het menselijk occupatieproces. Het natuurlijk landschap vormt daarmee de basis voor het gehele grondgebied van de provincie.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart 'Natuurlijke laag' aangeduid met het gebiedstype 'laagveengebieden (in cultuur gebracht)'. Grote gebieden waar onder invloed van grondwater en kwel veenmoeras is ontstaan met afwisselend open water, rietmoeras, veenmoeras en opgaand bos. Relicten van dit gebiedstype bestaan nog in de Wieden en Weerribben (laagveenrestanten). Voldoende water van goede kwaliteit en een hoge waterstand houden het veenpakket, de plaatselijke veengroei en hoge natuurkwaliteit in stand.

Afbeelding 6: Kaart 'Natuurlijke laag' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

Ambitie is de Wieden en Weerribben als grootste laagveenmoeras van Europa, aan elkaar verbinden via een brede overgangszone en ontwikkelen als een groot aaneengesloten

(half) natuurlijk vaar- en recreatielandschap, met hoge biodiversiteit, met aanliggende kernen als poorten naar de natuur.

Ook in de overige veenweidelandschappen is een hoog waterpeil van belang om inklinking tegen te gaan. Het open karakter is zowel ruimtelijk waardevol, als voor weidevogels en ganzen. Door de uitbreiding van het agrarisch bedrijf in het lint op te vangen in plaats van verder het landelijk gebied in, wordt aantasting van het open karakter voorkomen en sluit dus aan bij de ambities die gesteld zijn.

De 'Laag van agrarische cultuurlandschap'

In het agrarisch cultuurlandschap gaat het er altijd om dat de mens inspeelt op de natuurlijke omstandigheden en die ten nutte maakt. Het agrarisch cultuurlandschap is bij uitstek een gebruikslandschap. Het aanzien van ruim tweederde van het oppervlak van Overijssel wordt bepaald door het agrarisch gebruik. Van deze landschappen maken zowel de agrarische productiegronden, de landschappelijke beplantingen, routes, waterlopen, reliëfs etc, als de erven, buurtschappen en dorpen deel uit. Vanuit de nederzettingen werden de omliggende gronden ooit ontgonnen, daardoor is er een sterke ruimtelijke en functionele relatie met het omringende landschap ontstaan.

Bij de ontwikkeling van de cultuurlandschappen hebben nooit ideeën over schoonheid een rol gespeeld. Wel zijn we ze in de loop van de tijd gaan waarderen om hun ruimtelijke kwaliteiten. Vooral herkenbaarheid, contrast en afwisseling worden gewaardeerd. Daarbij speelt ook de cultuurhistorie als 'het verhaal van het landschap' een steeds belangrijkere rol. Er zijn grote verschillen in de leeftijd van de verschillende landschappen. De eerste hoge plekken van de dekzand werden vanaf 400 na Christus op een nu nog herkenbare wijze in cultuur gebracht, steeds werden andere gebieden en mogelijkheden gezocht, tot in de jaren 60 van de afgelopen eeuw zijn natuurlijke gebieden gecultiveerd. Dit verschil in 'tijdsdiepte' geeft mede richting aan de ontwikkeling van de deze gebieden.

Afhankelijk van bijvoorbeeld de stand van de techniek en de beschikbaarheid van meststoffen is door de eeuwen heen een geschakeerd patroon van akkers, weiden, hooiland en bebouwing (hoeven, kernen, dorpen) gegroeid. Structuur, maatvoeringen en landschapselementen worden keer op keer aan de veranderende omstandigheden aangepast.

De locatie is op de gebiedskenmerkenkaart 'Laag van agrarische cultuurlandschap' aangegeven met het gebiedstype 'laagveenontginningen'. Open, laag en nat landschap ontstaan door occupatie vanuit de bewoonde hogere randen. Deels door vervening, deels door alleen ontwatering. Kenmerkende zonering van intensief gebruik langs de bewoonde randen en extensief gebruik naar het achterland. Boerderijen langs vaarten en wegen. Ook de bijbehorende bebouwingsstructuur en typologie verschillen sterk van elkaar: in het slagenlandschap linten van bebouwing, vanwaar uit de verkaveling zich opstrekt en in polder Mastenbroek de boerderijen op terpen langs het lineaire grid.

Afbeelding 7: Kaart 'Laag van agrarisch cultuurlandschap' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

De ambitie is de cultuurhistorische kwaliteiten van het laagveenlandschap zoveel als mogelijk in stand te houden en beleefbaar te maken. De grote open ruimtes, het patroon van sloten met beplantingen, de vochtige bloemrijke weides met weidevogels geven dit landschap grote belevingswaarde. De grondgebonden landbouw is de drager van deze kwaliteiten, echter een nieuw perspectief op een gebiedsgerichte bedrijfsvoering - eventueel in combinatie met andere functies - is voor de toekomst van deze gebieden zeer wenselijk.

Het karakteristieke bebouwingspatroon (voorkant aan de openbare weg; achterkant aan het landschap en in polder Mastenbroek op terpen) vormt vertrekpunt bij herstructurering, verdichting en uitbreiding van de agrarische bebouwing en de woon- / werkmilieus. Onderhavig plan sluit hierop aan doordat het gaat om grondgebonden landbouw en het karakteristieke bebouwingspatroon in stand blijft. Bij de nieuwe erfindeling is het bebouwingspatroon als vertrekpunt gehanteerd.

De 'Stedelijke laag'

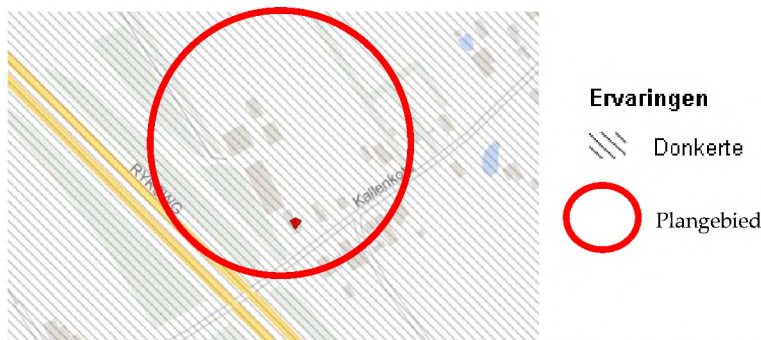
De locatie heeft op de gebiedskenmerkenkaart 'Stedelijke laag' geen bijzondere eigenschappen. Deze laag kan dan ook buiten beschouwing worden gelaten.

De 'Lust- en leisurelaag'

Met de natuurlijke laag, de laag van het agrarisch cultuurlandschap en de stedelijke laag is het spectrum voor ruimtelijke kwaliteit nog niet compleet. Aan de (relatieve) autonomie van de natuurlijke processen in de natuurlijke laag, het 'nut' van het agrarisch cultuurlandschap en de sociale en functionele dynamiek van de stedelijke laag voegt de laag van de lust- en leisure landschappen de dimensie van het welbehagen, het plezier, de trots en de beleving toe. Deze laag is het domein van de belevenis, betekenis en identiteit. De lust- en leisure laag voegt eigen kenmerken toe, zoals landgoederen, recreatieparken, en recreatieve routes, maar benut vooral de kwaliteiten van de andere drie lagen. Het stelt kwaliteiten zoals de natuur, de productielandschappen en de steden in een ander daglicht en maakt ze beleefbaar en tot een belevenis.

Lichte gebieden geven een beeld van de economische dynamiek van de provincie: de steden en dorpen, de autosnelwegen, de kassengebieden, de attractieparken, de grote bedrijventerreinen en de gebieden met veel bebouwing. De donkere gebieden geven een indicatie van de 'buitengebieden' van Overijssel. De natuurcomplexen en de grote landbouwgebieden. De donkere gebieden zijn de gebieden waar het 's nachts nog echt

donker is, waar je de sterrenhemel kunt waarnemen. Het zijn de relatief 'luwe' dun bewoonde gebieden met een lage gebruiksdruk.

Afbeelding 8: Kaart 'Lust- en leisurelaag' (bron: <http://www.atlasvanoverijssel.nl>)

Donkerte wordt een te koesteren kwaliteit. De ambitie is de huidige 'donkere' gebieden, en minste zo donker te houden, maar bij ontwikkelingen ze liever nog wat donkerder te maken. Dit betekent op praktisch niveau terughoudend zijn met verlichting van wegen, bedrijventerreinen e.d. en verkennen waar deze 's nachts uit kan of anders lichtbronnen selectiever richten. Structureel is het vrijwaren van donkere gebieden van verhoging van de dynamiek het perspectief. De ambitie is het rustige en onthaaste karakter te behouden, zodat passages van autosnelwegen en regionale wegen niet leiden tot stedelijke ontwikkeling aan eventuele op- en afritten. Bundeling van stedelijke functies en infrastructuur in de 'lichte' gebieden.

In onderhavig geval gaat het om de uitbreiding van een bestaande ligboxenstal waar deels al sprake is van uitstraling van licht. Dit zal met de uitbreiding niet toenemen omdat er tegen de bestaande ligboxenstal wordt aangebouwd en het niet gaat om losse gebouwen. Daarnaast wordt direct achter de woning op het perceel Kallenkote 12 gebouwd waardoor de gebouwen niet verder het landelijk gebied in gaan waardoor de donkerte zoveel mogelijk wordt behouden.

3.2.3 Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving

De provincie wil ontwikkelingen in de groene omgeving samen laten gaan met een impuls in kwaliteit. Daarom is de 'Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving' ontwikkeld als een eenduidige bundeling van diverse bestaande regelingen zoals rood voor rood, rood voor groen, vab's, landgoederen etc. deze regelingen blijven daarin overigens wel herkenbaar. Er is een eenvoudige werkwijze ontwikkeld om principes van ontwikkelingsplanologie toepasbaar te maken voor sociaal-economische ontwikkelingen in de groene omgeving. De basis ligt in de principes van zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik, de ontwikkelingsperspectieven en de 'Catalogus Gebiedskenmerken'. Ontwikkelingen in de groene omgeving worden als volgt benaderd: er wordt ruimte voor sociaal-economische ontwikkeling geboden als deze ontwikkeling vanuit zuinig en zorgvuldig ruimtegebruik verantwoord is en in het ontwikkelingsperspectief ter plekke past en volgens de 'Catalogus Gebiedskenmerken' wordt uitgevoerd.

Het borgen en versterken van de ruimtelijke kwaliteit bij ontwikkelingen in de groene omgeving, is verankerd in artikel 2.1.6. van de Omgevingsverordening Overijssel 2009. deze verordening is het provinciaal juridisch instrument dat wordt ingezet voor die onderwer-

pen waarvoor de provincie eraan hecht dat de doorwerking van het beleid van de Omgevingsvisie Overijssel 2009 juridisch geborgd is. Aan de geboden ontwikkelruimte worden dus voorwaarden verbonden om ruimtelijke kwaliteit te handhaven dan wel in voorkomende gevallen de gewenste ruimtelijke kwaliteit te kunnen realiseren. Het gaat hierbij in alle gevallen om een goede ruimtelijke inpassing van de ontwikkeling. Op deze manier wordt aantasting van de omgevingskwaliteit en een verlies aan ecologisch en landschappelijk kapitaal als gevolg van de nieuwe ontwikkeling voorkomen dan wel in voldoende mate gecompenseerd. Een en ander moet nader worden onderbouwd in een bij het ruimtelijk plan behorende toelichting.

Wanneer gekeken wordt naar de 'Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving' wordt duidelijk dat deze geldt bij plannen met een (agrarisch) bouwvlak dat groter is dan 1,5 hectare en bij een grotere impact van de uitbreiding. In onderhavig geval blijft het perceel kleiner dan 1,5 hectare en gaat het om een uitbreiding van een bestaand agrarisch bedrijf in een lint waar burgerwoningen worden afgewisseld met agrarische bedrijven. Ook wordt de uitbreiding in het lint achter een bestaande woning (tweede bedrijfswoning) gerealiseerd en is de uitbreiding in het landelijk gebied beperkt. De basisinspanning betreft de ruimtelijke inpassing van het totale erf. Hierbij worden landschappelijke structuren (bomenrijen) versterkt en wordt het perceel met streekeigen beplanting ingepast in de omgeving. In paragraaf 3.3.6 wordt ingegaan op de landschappelijke inpassing. Hier wordt geconcludeerd dat voldaan wordt aan de uitgangspunten zoals verwoord in de regeling 'Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving'.

3.3 Gemeentelijk beleid

3.3.1 Toekomstvisie Steenwijkerland 2030

De gemeente Steenwijkerland heeft een Strategische Toekomstvisie ontwikkeld. Deze bevat een integrale visie op de ontwikkelingen van de gehele gemeente tot 2030. De gemeente ziet plattelandseconomie letterlijk en figuurlijk als de drager van het buitengebied. Zowel economisch als sociaal en ruimtelijk. Van Nationaal Park tot de landgoederen. De breedte van de plattelandseconomie in Steenwijkerland (veehouderij, rietteelt, visserij, natuurbeheer, tuinbouw, grondstoffen/energie, zorglandbouw, etc.) is de kracht voor het gebied. Vanaf nu naar de toekomst toe wordt ingezet op grondgebondenheid (inclusief water en natuur) van plattelandseconomie omdat dit het meest duurzaam is: het is de beste combinatie om de veelzijdigheid van de bedrijven voor economie (werk, inkomen, producten), ruimte (inrichting en beheer) en sociaal (cohesie, identiteit, cultuur) naar de toekomst te borgen.

Voor een perspectiefvolle landbouw is schaalvergroting en intensivering nodig (uitgaande van grondgebonden landbouw). De omvangrijkste schaalvergroting in de landbouw vindt plaats in de polder tussen Steenwijk en Scheerwolde en tussen de Weerribben en de dijk tussen Vollenhove en Kuinre. Echter, ook in de overige gebieden vindt schaalvergroting en specialisatie plaats en krijgt daarvoor in beginsel de ruimte. Landbouw heeft een belangrijke functie in het karakteristieke landschap van de grootschalige open polders en de natte natuurgebieden.

3.3.2 *Landschapontwikkelingsplan Steenwijkerland*

In 2005 is het Landschapontwikkelingsplan (LOP) voor de gemeente Steenwijkerland vastgesteld. Een belangrijke reden voor het opstellen van het LOP was de wens om te komen tot een eenduidige formulering van het landschapsbeleid. Ook kan met het LOP worden ingespeeld op het proces van maatschappelijke veranderingen, zoals de ontwikkelingen in de landbouw, veranderingen in het omgaan met het milieu en het gewijzigde beleid en de regelgeving door de provinciale en rijksoverheid. Hiernaast was de wens tot instandhouding, restauratie en verbetering van o.a. de in de gemeente aanwezige houtwallen en de afstemming van dit beleid met andere beleidsvelden, zoals recreatie en natuurontwikkeling, een belangrijk speerpunt voor het opstarten van het plan.

Het LOP geeft een visie op de wenselijke toekomstige ontwikkeling van het landelijk gebied van de gemeente. Het dient als instrument waarmee richting kan worden gegeven aan nieuwe ontwikkelingen die zich aandienen of die zich reeds hebben aangediend. In het LOP maakt het perceel Kallenkote 11b onderdeel uit van het landschapstype 'Veenlandschap' en specificeert het 'Slagenlandschap'.

De eerste bewoners van het moerassige veengebied woonden op door afzetting en verstuiwing gevormde hogere gronden langs natuurlijke waterstromen. Er werden boerderijen langs de weg gebouwd (wegdorp/linddorp), langs het water (waterstreekdorp) en er ontstonden bouwlanden, weilanden en hooilanden. Net als de zoetwatervisserij en de rietcultuur was turf een bijproduct van de landbouw. Al in de 13^e eeuw nam de vraag naar deze goedkope brandstof toe. Om de turf per boot te vervoeren werden grachten en dwarsgrachten gegraven. De turf werd uitgevoerd via de havens van Blokzijl en Zwartsluis. Men begon met de vervening vanuit de grachten. In het veenlandschap wordt onder andere het landschapstype 'Slagenlandschap' onderscheiden. In deze gebieden is turf gewonnen door droge vervening. De gebieden kenmerken zich door het open karakter en de opstreckende strokenverkaveling. De ruimtelijke structuur wordt bepaald door deze verkaveling en de lange smalle percelen en perceelsloten. De bebouwing bestaat uit weg/linddorpen.

De grondgebonden landbouw neemt in Steenwijkerland een belangrijke positie in. Het overgrote deel van het gebied is in gebruik als weiland. In de zandgebieden bestaat de landbouw uit meer extensieve bedrijven met veelal een neventak. In de droogmakerijen komen voornamelijk grote melkveebedrijven voor. De gebieden Weerribben en Wieden kennen een kleinschalige landbouw met lage melkproductie. Neveninkomsten komen ook uit rietteelt en visserij. De zeekleipolders en de gebieden langs de Linde behoren tot de grotere melkveehouderijbedrijven van Overijssel.

Het zoeken naar nieuwe inkomensbronnen kan zowel positieve als negatieve effecten (bijdrage aan eigen identiteit) hebben op het landschap (verrommeling). Hetzelfde geldt voor vrijkomende agrarische bebouwing. Door sloop kan mogelijk een storende invloed op het landschap ongedaan worden gemaakt, anderzijds bestaat het gevaar dat karakteristieke bedrijfsbebouwing zal verdwijnen.

Knelpunten:

- gevaar van verrommeling van het landschap door hergebruik stallen en
- ontstaan nevenfuncties;
- gevaar verdwijnen karakteristieke bedrijfsbebouwing door afbreken stallen.

Kansen:

- stimulering inpassing bestaande en nieuwe stallen door aanbrengen erfbeplantingen;
- behoud openheid door versterken positie grondgebonden landbouw in de open gebieden;
- financieel stimuleren activiteiten agrariërs op het gebied van natuurbeheer, waterbeheer en recreatie;
- financieel stimuleren actief behoud en herstel van landschapselementen door agrariërs;
- financieel stimuleren aanleg erfbeplanting en goede ruimtelijke inpassing nieuwe stallen.

Het gebied maakt verder onderdeel uit van de parel IV: 'Dal van de Steenwijker Aa en de Linde, behouden en versterken open en natte karakter'. Deze gebieden zijn aardkundig, natuurwetenschappelijk, archeologisch, cultuurhistorisch of vanwege een combinatie van deze aspecten zo waardevol dat ze beschermd dienen te worden voor ontwikkelingen die afbreuk doen aan deze waarden. Ontwikkelingen in deze gebieden zijn alleen mogelijk indien ze de landschappelijke kwaliteiten ondersteunen en versterken (zoals waterberging in potentiële kwelgebieden of beekdalen). De ontwikkelingen vinden op kleine schaal plaats, en tasten de bestaande waarden niet aan. Ontwikkelingsvoorstellen voor natuur en landschap zullen met name in deze zone worden gedaan.

Voor de continuïteit van het beekdal is het van belang aanwezige relictten van de Steenwijker Aa in Steenwijk veilig te stellen en te ontwikkelen tot het aaneengesloten lint van beekrestanten met een maximale (beekdalbrede) breedte. De overgang tussen de stuwwal en het dal van de Steenwijker Aa versterken door de aanplant van nieuwe landschapselementen (singels loodrecht op de stuwwal) op de overgang stuwwal en het bebouwingslint Eesveen.

Het plan van maatschap Veenstra – Rozeboom sluit aan bij de kansen die gezien worden ten aanzien van de landbouw en draagt bij aan behoud van openheid doordat de positie van het grondgebonden agrarisch bedrijf op de grens van een open gebied versterkt wordt. Ook wordt aangesloten bij de karakteristieke verkaveling en wordt gebouwd in het lint van Kallenkote.

3.3.3 Welstandsnota gemeente Steenwijkerland

In de Welstandsnota maakt het plangebied onderdeel uit van het 'Stuwwallandschap tussen Steenwijk en Johannes Postkazerne'. De stuwwal is ontstaan in de voorlaatste ijstijd door opstuwing van de kleibodem. Er is zo een voor de omgeving opvallend reliëf ontstaan. Boven op de stuwwal ontwikkelde men een groot open landbouwcomplex. 'Kamp' genoemd. Aan de noordelijke rand van de stuwwal ontstond op de meest strategische plek de stad Steenwijk. Meer naar het oosten ligt het wegdoorp Kallenkote op de overgang van stuwwal en het beekdal van de Steenwijker Aa. Het reliëf van de stuwwal verloopt ter plaatse zeer geleidelijk. Het iets bochtige bebouwingslint is deels aan beide zijden van de weg gesitueerd, maar niet aan de kant van het militaire oefenterrein. Er is sprake van een open, smalle slagenverkaveling haaks op het dal en een eveneens open, bredere verkaveling aan de kant van de stuwwal. De bebouwing is niet in de rooilijn gebouwd en bestaat uit boerderijen met daartussen woonhuizen. Het groene karakter van het lint wordt be-

paald door de erfbeplanting en staat in nauwe relatie met het omringende agrarische landschap. De erfbeplanting bestaat uit fruitbomen, solitair en hagen.

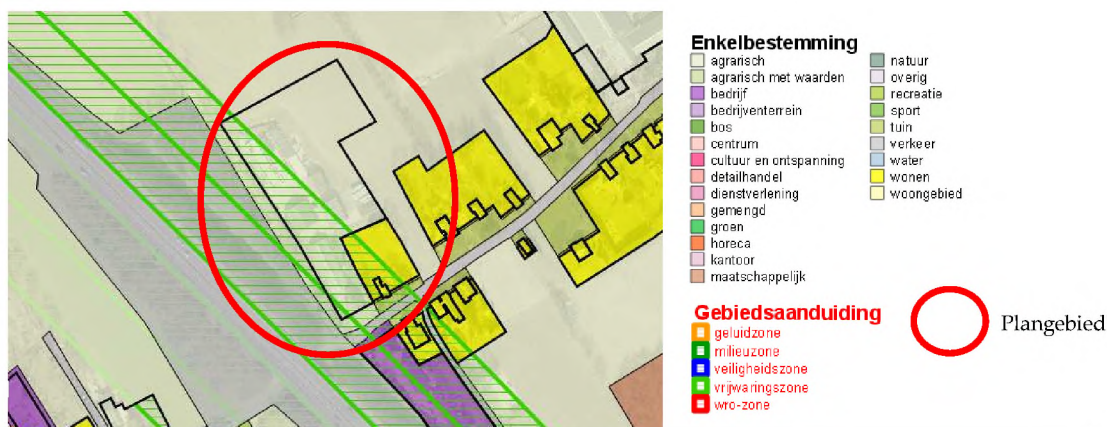
De boerderijen – van wisselende grootte – zijn zowel van de Friese huisgroep als van de hallenhuisgroep en worden gekenmerkt door de heldere hoofdvorm. De oriëntatie is op de weg. De kapvorm is overwegend een zadeldak, soms met wolfseind. De boerderijen hebben dikwijls een knip op de overgang tussen het voorhuis, soms een dwarshuis, en het achterhuis. Het schuurgedeelte heeft een gesloten dak, op het woongedeelte komt sporadisch een dakkapel voor. De bijgebouwen, schuren, bakhuisjes en dergelijke staan haaks op de boerderij.

De combinatie van rood gebakken of gesmoorde pannen op het voorhuis en riet op de schuur komt veelvuldig voor. De overgang ligt bij de knip. Allen riet of pannendekking komt ook voor. Een bewerkte voordeur, een geschilderde gootlijst, een klein dakkapel en het uilenbord geven de boerderij een gezicht. De kozijnen zijn wit, de deuren en de ramen donkergroen geschilderd. De kleuren van de gebruikte handvormstenen zijn overwegend bruin-rood. Bij de overige bebouwing zijn in het algemeen gedekte kleuren toegepast. De materialen sluiten aan bij die van de boerderijen.

3.3.4 Beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland

Voor de percelen Kallenkote 11b en Kallenkote 12 is de beheersverordening “Buitengebied Steenwijkerland” van toepassing. Deze verordening is vastgesteld op 18 juni 2013 en in werking getreden op 26 juni 2013. In de beheersverordening is op het perceel Kallenkote 11b een bouwperceel ingetekend met de bestemming ‘Agrarisch – Agrarisch bedrijf 1’. De als zodanig bestemde gronden mogen worden gebruikt voor een grondgebonden agrarische bedrijf met bijbehorende bedrijfsgebouwen, bedrijfswoning, kassen, bijgebouwen en andere bouwwerken.

Het perceel Kallenkote 12 kent in de beheersverordening de bestemming ‘Wonen - Buitengebied’. De als zodanig bestemde gronden mogen worden gebruikt voor woondoeleinden met daarbij behorende woningen, bijgebouwen en andere bouwwerken. Het realiseren van agrarische bedrijfsgebouwen is binnen deze bestemming niet toegestaan.

Afbeelding 9: Uitsnede beheersverordening Buitengebied Steenwijkerland

3.3.5 Toekomstige bestemmingsplan

Met dit bestemmingsplan wordt de realisatie van een nieuwe ligboxenstal op het de percelen Kallenkote 11b en Kallenkote 12 mogelijk gemaakt. Hiervoor dient de bestemming 'Wonen – Buitengebied' gewijzigd te worden in de bestemming 'Agrarisch – Agrarisch bedrijf 1'. Hierbij wordt de woning op het perceel Kallenkote 12 als tweede bedrijfswoning bij het agrarisch bedrijf betrokken. Er is een berekening uitgevoerd naar de precieze omvang van het bedrijf ter onderbouwing van de noodzaak van een tweede bedrijfswoning. Voor de precieze berekening wordt verwezen naar bijlage 1 bij deze toelichting.

De verbeelding behorende bij dit bestemmingsplan is opgesteld conform IMRO 2012. De regels zijn afgestemd op de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht en voldoen aan de SVBP2012.

3.3.6 Landschappelijke inpassing

Bij de voorgenomen ontwikkeling is sprake van landschappelijke inpassing. Voor de uitbreiding van het agrarisch bedrijf is een ontwerp van het terrein opgesteld. Op het terrein en in de directe omgeving zijn al veel bomen en andere houtopstanden aanwezig. Er worden diverse nieuwe bomen en hagen aangeplant om de bebouwing meer op te laten gaan in de omgeving. Hierbij wordt gebruik gemaakt van streekeigen plantmateriaal, zoals eiken. Het ontwerp is opgenomen in bijlage 2.

Hoofdstuk 4 Actuele waarden

4.1 Inleiding

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de actuele waarden die aanwezig zijn in het gebied. Specifiek wordt ingegaan op de ecologische waarden, cultuurhistorie en archeologie.

4.2 Ecologie

Bij elk ruimtelijk plan dient met het oog op de natuurbescherming rekening te worden gehouden met de *Natuurbeschermingswet* en de *Flora- en faunawet*. Hierbij dient te worden aangetoond dat als gevolg van de geplande activiteiten de gunstige staat van instandhouding van waardevolle dier- en plantensoorten niet in het geding komt. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in *gebiedsbescherming* en *soortenbescherming*.

4.2.1 Gebiedsbescherming

De gebiedsbescherming is vastgelegd in de Natuurbeschermingswet 1998 (Stb. 1998, 403 en Stb. 2005,195). Deze wet is de implementatie van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor wat betreft de gebiedsbescherming en is vanaf 1 oktober 2005 in werking getreden. Op grond van deze gebiedsbescherming vallen beschermde natuurmonumenten en de gebieden die op grond van de beide Europese richtlijnen zijn aangewezen als speciale beschermingszones (de zogenoemde Vogel- en Habitatrichtlijngebieden) onder het regime van de Natuurbeschermingswet 1998. Het plangebied ligt op meer dan 3,5 kilometer van de Natura 2000-gebieden de Wieden en Weerribben. Op basis van onderzoek ten behoeve van de aanvraag om vergunning ex artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998, is duidelijk geworden dat het planvoornemen niet resulteert in significant negatieve effecten op de Natura 2000-gebieden in de omgeving.

4.2.2 Soortenbescherming

Behalve de mogelijke effecten op natuurgebieden moet ook duidelijk zijn of het betreffende plan effecten heeft, en zo ja welke, op beschermde soorten. De soortenbescherming is vastgelegd in de Flora- en faunawet (Staatsblad 1999, 264, laatstelijk gewijzigd Staatsblad 2009,617). Deze wet is de implementatie van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijn voor wat betreft de soortenbescherming.

Standaard geldt voor het gehele gebied de algemene zorgplicht zoals die in de Flora en faunawet centraal staat (artikel 2). Bovendien moeten de handelingen in logisch verband staan met het plan en geen doel op zich vormen.

4.2.3 Invloed planvoornemen

Het planvoornemen voorziet in de realisatie van een ligboxenstal. De verwachting is dat door het planvoornemen geen natuurwaarden worden aangetast. Voor de uitbreiding van het bedrijf aan Kallenkote 11b is bij Gedeputeerde Staten van Overijssel en Gedeputeerde Staten van Drenthe een vergunning ex artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 aangevraagd. Er is onderzoek verricht waaruit blijkt dat de uitbreiding van het bedrijf – door toepassing van emissiearme huisvestingssystemen en in samenhang met extern salderen – niet leidt tot een toename van ammoniakdepositie. Het project heeft daardoor geen negatieve effecten voor Natura 2000-gebieden. Op 12 juni 2013 heeft Gedeputeerde Staten van Drenthe de vergunning ex artikel 19d van de Natuurbeschermingswet 1998 af-

gegeven. Gedeputeerde Staten van Overijssel hebben deze vergunning op 31 oktober 2013 afgegeven, zie bijlage 3.

4.3 Cultuurhistorie en archeologie

4.3.1 Cultuurhistorie

In een bestemmingsplan moet op grond van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro) aandacht zijn voor het aspect cultuurhistorie. Met dit bestemmingsplan is hier zoveel mogelijk rekening mee gehouden. De karakteristieken van de omgeving zijn zoveel mogelijk vertaald naar de inrichting van het perceel. Zowel de bebouwing als de beplanting sluit aan bij de huidige waarden van het gebied. Er zijn verder geen cultuurhistorisch waardevolle elementen op het perceel aanwezig en er verdwijnen ook geen landschappelijk waardevolle elementen.

4.3.2 Archeologie

In 1992 is het Verdrag van Malta door de landen van de Europese Unie, waaronder Nederland, ondertekend. Dit verdrag verplicht de Europese overheden tot het beschermen van archeologisch erfgoed. Hierbij wordt als uitgangspunt gehanteerd dat archeologische waarden in situ (ter plekke) bewaard moeten blijven. Er dient te worden nagestreefd de waarden op de locatie te behouden. Als dit niet mogelijk blijkt, bijvoorbeeld bij bouwplannen, dan moeten de waarden worden opgegraven en ex situ (elders) worden bewaard. Het Verdrag van Malta is via de Wet op de archeologische monumentenzorg doorvertaald in met name de Monumentenwet 1988, welke aangeeft dat de gemeente bevoegd gezag is op het gebied van cultuurhistorie en archeologie.

De gemeente Steenwijkerland beschikt over een archeologische waarden- en verwachtingenkaart. Op deze kaart (zie de hieronder weergegeven uitsnede) zijn de gronden binnen het plangebied aangeduid als 'Hoge archeologische verwachtingswaarde' (oranje) en vallen binnen aandachtsgebied A86: het bewoningslint van Kallenkote, een nederzetting met kasteel (?) en kerk bekend vanaf 1200. Aan de archeologische waarden- en verwachtingenkaart is archeologisch beleid gekoppeld. Het beleid voor gebieden met een hoge archeologische verwachting is:

- bij plannen groter dan 2500 m² is het uitvoeren van archeologisch onderzoek (in de vorm van een Inventariserend Veldonderzoek –IVO– noodzakelijk.

In de nieuwe situatie bedraagt de oppervlakte van de bestaande en nieuwe ligboxenstal gezamenlijk circa 2100 m². Hiermee blijft het plan onder de gestelde grens van 2500 m² en is archeologisch onderzoek niet noodzakelijk.

Hoewel archeologisch onderzoek niet nodig is, geldt er wel een algemene meldingsplicht. Elke archeologische vondst dient gemeld te worden aan de Minister (artikel 53 en 54 van de Monumentenwet) door middel van het officiële vondstmeldingsformulier. Dit kunnen bijvoorbeeld scherven zijn, pijpenkopjes of munten. Een vondstmelding kan veel informatie verschaffen over de archeologische waarden en verwachtingen in een gebied. Het maakt het verhaal van het verleden completer. Om die reden is het volgens de Monumentenwet wettelijk verplicht gesteld archeologische vondsten te melden. Het maakt niet uit of een archeologische vondst gedaan is tijdens archeologisch onderzoek of als toevalsvondst bij niet archeologisch onderzoek.

Hoofdstuk 5 Waterparagraaf

5.1 Inleiding

Het is verplicht om in de toelichting bij een bestemmingsplan te verantwoorden op welke wijze rekening is gehouden met de gevolgen van het plan voor de waterhuishouding. Dit is bepaald in artikel 3.1.6, eerste lid, sub b van het Besluit ruimtelijke ordening (Bro). Deze verantwoording wordt ook wel de waterparagraaf genoemd. Dit hoofdstuk kan als zodanig beschouwd worden.

5.2 Waterbeleid

5.2.1 Waterwet

De Waterwet regelt in hoofdzaak het beheer van watersystemen, waaronder waterkeringen, oppervlaktewater- en grondwaterlichamen. De wet is gericht op het voorkomen dan wel beperken van overstromingen, wateroverlast en waterschaarste, de bescherming en verbetering van kwaliteit van watersystemen en de vervulling van maatschappelijke functies door watersystemen. In hoofdstuk 6 van de Waterwet wordt genoemd wanneer een waterwetvergunning nodig is. Deze is nodig wanneer sprake is van het lozen of storten van stoffen in oppervlaktewater of de zee of het onttrekken van grondwater of infiltreren van water. Hiervan is geen sprake bij de bouw van de ligboxenstal. Een waterwetvergunning is daarom niet nodig.

5.2.2 Waterplan gemeente Steenwijkerland 2008 -2015

Het gemeentelijk rioleringsplan (GRP) is een op grond van de Wet milieubeheer verplicht plan waarin de gemeente aangeeft hoe ze op korte en lange termijn invulling geeft aan de gemeentelijke zorgplicht. Op basis van het gemeentelijk waterplan willen gemeente en waterschappen de wateropgave verankeren in ruimtelijke plannen en besluiten. Dit geldt voor zowel het niet stedelijke gebied van Steenwijkerland, voor herinrichting en beheer, maar ook zeker voor zoeklocaties en nieuwbouwlocaties. Uitgangspunt is dat bij de plannen gestreefd wordt naar voldoende water, schoonwater en bruikbaar water. Hierbij wordt telkens gekeken naar verschillende mogelijkheden en wordt gestreefd naar het leveren van maatwerk. Bij de keuze voor een nieuwe bouwlocatie wordt door de gemeente het proces volgens de digitale watertoets gevolgd. Op deze manier wordt betrokkenheid van waterdeskundigen gewaarborgd van planvorming tot realisatie/beheer.

Op grond van het waterplan zal de gemeente bij nieuwe initiatieven in het spoor van de ruimtelijke ordening middels de watertoets de belangen van waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden een volwaardige plaats in de belangenafweging geven, in lijn met het provinciale ruimtelijke ordeningsplan.

Het waterplan samenvattend kunnen de volgende randvoorwaarden worden geformuleerd:

- bestaande waterwin- en grondwaterbeschermingsgebieden krijgen een beschermende regeling in het bestemmingsplan;
- bij nieuwe RO-initiatieven worden middels de watertoets de waterbelangen volwaardig meegewogen in de belangenafweging;

- in het bestemmingsplan Buitengebied wordt een overstromingsrisicoparaagraaf opgenomen.

5.2.3 *Verbreed Gemeentelijk rioleringsplan*

Het Verbrede Gemeentelijk Rioleringsplan (vGRP) beschrijft de beleidsvoornemens en maatregelen voor inzameling, transport en (lokale) verwerking van afval-, hemel- en grondwater in Steenwijkerland voor de periode 2009-2015. Het vGRP vertaalt de voorgenomen maatregelen in een kostendekkingsplan en geeft aan welke gevolgen dit heeft voor de rioolheffing.

In het vGRP worden ook op hoofdlijnen de taken en verplichtingen van een (particuliere) grondeigenaar benoemd. De grondeigenaar is verantwoordelijk voor de staat van zijn woning en perceel. De grondeigenaar is ook zelf verantwoordelijk voor het op eigen perceel treffen van maatregelen voor de inzameling en afwatering. Hieronder vallen ook maatregelen tegen eventuele grondwateroverlast. Het ingezamelde afvalwater dient de grondeigenaar af te voeren naar de erfgrens. Hier gaat de verantwoordelijkheid over naar de gemeente. Veelal is op de erfgrens een zogenaamd ontstopningsstuk aangebracht. Via dat ontstopningsstuk kan in geval van een verstopping worden nagegaan in welk deel van de riolering de verstopping aanwezig is (particulier of gemeente).

5.3 Waterhuishouding

Het plan loopt geen verhoogd risico op wateroverlast als gevolg van overstromingen. Het plan heeft geen schadelijke gevolgen voor de waterkwaliteit en ecologie. In het verleden is er in of rondom het plangebied geen wateroverlast of grondwateroverlast geconstateerd. De toename van het verharde oppervlak is minder dan 1.500 m², namelijk circa 1050 m². Compensatie is dan ook niet nodig.

5.4 Waterhuishoudkundige voorzieningen

In het plan wordt gestreefd het voorkeursbeleid van het waterschap op te volgen. Het hemelwater zal worden afgekoppeld en voor zover mogelijk oppervlakkig afgevoerd en geïnfiltrerd in de bodem. Wanneer infiltratie in de bodem niet mogelijk is, zal direct worden afgevoerd naar het aangrenzende oppervlaktewater via een bodempassage. Bovendien wordt speciale aandacht besteed aan duurzaam bouwen en een duurzaam gebruik van de openbare ruimte om een goede kwaliteit van het afgekoppelde hemelwater te garanderen.

5.5 Lozingenbesluit open teelt en veehouderij

In het plan vindt een agrarische activiteit plaats. Bijna alle agrarische bedrijven vallen onder het Lozingenbesluit open teelt en veehouderij. Voor akkerbouwbedrijven gelden aanvullende voorwaarden voor de toepassing van bestrijdingsmiddelen en kunstmest. Bij de inrichting van het plan moet rekening gehouden worden met de voorschriften uit het Lozingenbesluit. Hiervoor geldt een meldingsplicht en dit zal bij de verdere uitwerking van het plan worden gedaan.

5.6 Het gebruik van materialen

Het waterschap is verantwoordelijk voor een goede waterkwaliteit van het regionale watersysteem. Om verontreiniging van het watersysteem te voorkomen adviseert het waterschap om materialen zoals lood, koper en zink niet te gebruiken als het hemelwater vrij afstroomt naar het watersysteem. Het planvoornemen zal hier aan voldoen.

5.7 Watertoets

De maatschap Veenstra – Rozeboom heeft het Waterschap Reest en Wieden geïnformeerd over het plan door gebruik te maken van de digitale watertoets. De beantwoording van de vragen heeft ertoe geleid dat de korte procedure van de watertoets is toegepast, zie bijlage 4. De bestemming en de grootte van het plan hebben een geringe invloed op de waterhuishouding.

“De procedure in het kader van de watertoets is goed doorlopen conform de Handreiking watertoets III. Waterschap Reest en Wieden geeft een positief wateradvies”.

Hoofdstuk 6 Milieuparagraaf

6.1 Milieu

Milieubeleid wordt steeds meer geïncorporeerd in andere beleidsvelden. Verbreding van milieubeleid naar andere beleidsterreinen is dan ook een belangrijk uitgangspunt. Ook in de ruimtelijke planvorming is structureel aandacht voor milieudoelstellingen nodig. De milieudoelstellingen worden daartoe integraal en vanaf een zo vroeg mogelijk stadium in het planvormingsproces meegewogen. Een duurzame ontwikkeling van de gemeente is een belangrijk beleidsuitgangspunt dat zijn doorwerking heeft in meerdere beleidsterreinen.

6.2 Geluidhinder

In de Wet geluidhinder (Wgh) is vastgesteld dat indien in het plangebied geluidgevoelige functies (zoals woningen) zijn voorzien binnen de invloedssfeer van (rail- en weg)verkeerslawaaï, akoestisch onderzoek uitgevoerd dient te worden. Het onderhavige plan betreft echter het uitbreiden van de ligboxenstal. Dit bouwwerk wordt niet aangemerkt als geluidgevoelig object in de zin van de Wet geluidhinder. Daarom vormt het aspect geluidhinder geen belemmering voor de realisering van het onderhavige plan.

Het bedrijf zal enige geluiduitstraling naar de omgeving hebben. De werkzaamheden vinden hoofdzakelijk plaats binnen de bedrijfsgebouwen. Werkzaamheden buiten – zoals het uithalen van kuilvoer en het inkuilen – vinden plaats op het achtererf. Gezien de afstand tot de geluidsgevoelige objecten aan de Kallenkote en de afschermende werking van de bedrijfsgebouwen, zullen deze activiteiten geen geluidhinder veroorzaken. Verder zal het aantal verkeersbewegingen niet of nauwelijks toenemen. Omdat de bewegingen verspreid over de week plaatsvinden en niet gelijktijdig met andere activiteiten, zal de invloed hiervan op de geluidsbelasting voor omwonenden gering zijn. Middels de omgevingsvergunning zal verzekerd worden dat de geldende geluidsnormen niet worden overschreden.

6.3 Bodem

In de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten (NRB) is een lijst opgenomen met activiteiten die als bodembedreigend worden beschouwd. Zo worden bijvoorbeeld de opslag van dieselolie in een bovengrondse tank, de opslag van oliën in emballage, de opslag van ruwvoer en bijproducten (CCM) en de opslag van dierlijke meststoffen in een put/bassin op grond van de NRB als bodembedreigende activiteiten aangemerkt. In de omgevingsvergunning van het bedrijf worden gedragsregels en voorzieningen met het oog op de bescherming van de bodem voorgeschreven.

Op grond van artikel 8 van de Woningwet bevat de bouwverordening voorschriften omtrent het tegengaan van bouwen op verontreinigde bodem. Deze voorschriften hebben uitsluitend betrekking op bouwwerken waarin voortdurend of nagenoeg voortdurend mensen aanwezig zullen zijn. Voor de gewenste nieuwbouw is dit niet het geval. Het uitvoeren van een bodemonderzoek is voor de oprichting van de ligboxenstal dus niet relevant. Bovendien worden de nieuwe bebouwing gebouwd op gronden die momenteel in gebruik is als grasland. In het verleden hebben geen verdachte activiteiten plaatsgevonden. De bo-

dem kan dan ook als onverdacht worden aangemerkt. Vanuit de milieutechnische situatie van de bodem worden er geen belemmeringen voorzien.

6.4 Luchtkwaliteit

Op basis van de Wet luchtkwaliteit, welke onderdeel uitmaakt van de Wet Milieubeheer (hoofdstuk 5), gelden milieukwaliteitseisen voor de luchtkwaliteit. Deze kwaliteitseisen zijn middels grenswaarden vastgelegd voor de luchtverontreinigingcomponenten stikstofdioxide (NO₂), zwevende deeltjes (PM₁₀ of fijnstof), zwaveldioxide (SO₂), lood (Pb), benzeen (C₆H₆) en koolmonoxide (CO). De grenswaarden gelden overal in de buitenlucht.

Het Milieu- en Natuur Planbureau beschikt over kaarten met informatie over de luchtkwaliteit in Nederland. De bestaande jaargemiddelde concentratie van fijn stof is 22,1 µg/m³ (achtergrondconcentratie 2011). Volgens de wettelijke normen mag deze concentratie maximaal 40,0 µg/m³ bedragen.

Hoofdstuk 5 van de Wet Milieubeheer maakt onderscheid tussen projecten die 'Niet in betekenende mate' (NIBM) en 'In betekenende mate' (IBM) bijdragen aan de uitstoot van luchtverontreinigende stoffen. In de regeling NIBM is een lijst met categorieën van gevallen opgenomen die NIBM zijn. Deze NIBM projecten kunnen zonder toetsing aan de grenswaarden voor het aspect luchtkwaliteit uitgevoerd worden.

Als een project ervoor zorgt dat de concentratie fijn stof of CO₂ met meer dan 3% van de grenswaarde verhoogd, draagt het project in betekenende mate bij aan luchtvervuiling en dient er een luchtkwaliteitonderzoek uitgevoerd te worden. Deze regel komt voort uit het zogenaamde Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Daarbinnen werken het rijk, de provincies en gemeenten samen om de Europese eisen voor luchtkwaliteit te realiseren.

In het geval een planvoornemen strekt tot het realiseren of wijzigen van bronnen van luchtverontreiniging, die leiden tot een toename van de hoeveelheid luchtverontreiniging, dient onderzoek naar de exacte gevolgen voor de luchtkwaliteit uitgevoerd te worden. Er zijn twee mogelijkheden om aannemelijk te maken dat een project binnen de NIBM-grens blijft:

- a. aantonen dat een project binnen de grenzen van een categorie uit de Regeling niet in betekenende mate bijdragen valt. Er is dan geen verdere toetsing nodig, het project is in ieder geval NIBM (artikel 4, lid 1, van het Besluit niet in betekenende mate bijdragen (luchtkwaliteitseisen));
- b. op een andere manier aannemelijk maken dat een project voldoet aan het 3% criterium. Hiervoor kunnen berekeningen nodig zijn. Ook als een project niet kan voldoen aan de grenzen van de Regeling niet in betekenende mate bijdragen, is het mogelijk om alsnog via berekeningen aan te tonen, dat de 3% grens niet wordt overschreden.

Als de 3% grens voor PM₁₀ of NO₂ niet wordt overschreden, dan hoeft geen verdere toetsing aan grenswaarden plaats te vinden. Indien een project boven de getalsmatige grenzen uitkomt, is een project in betekenende mate (IBM), tenzij alsnog aannemelijk te maken is dat de bron minder dan 3% bijdraagt aan de concentratie. Behoort een project tot een niet in de Regeling niet in betekenende mate bijdragen genoemde categorie dan zal steeds met behulp van onderzoek dienen te worden aangetoond of het project NIBM is.

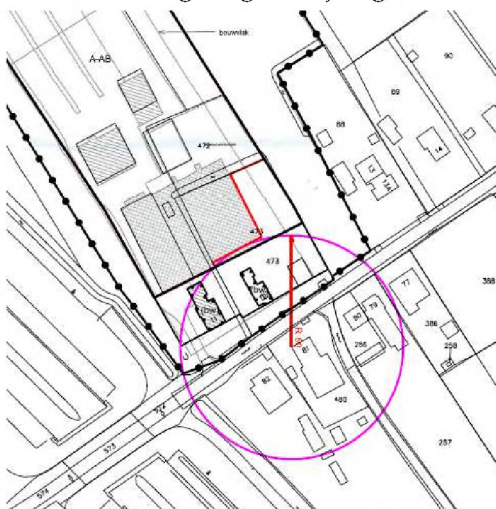
In vergelijking met onderhavige ontwikkeling waarbij een ligboxenstal wordt gerealiseerd wordt de NIBM-grens voor woningbouwlocaties, zoals opgenomen in het Besluit, als voorbeeld genomen. Het 3% criterium is bij woningbouw gelegen op ≥ 1500 woningen (netto) bij minimaal 1 ontsluitingsweg, en ≥ 3000 woningen bij minimaal 2 ontsluitingswegen met een gelijkmatige verkeersverdeling. In vergelijking met een dergelijke woningbouwontwikkeling kan gesteld worden dat het planvoornemen ver beneden de hiervoor bedoelde NIBM-grens blijft. Een luchtkwaliteitonderzoek is daarom niet nodig.

6.5 Bedrijven en milieuzonering

In het kader van een goede ruimtelijke ordening is ruimtelijke afstemming tussen bedrijfsactiviteiten, voorzieningen en gevoelige functies (woningen) noodzakelijk. Bij deze afstemming wordt gebruik gemaakt van de richtafstanden uit de basiszoneringslijst van de VNG-brochure “Bedrijven en milieuzonering” (2009). Een richtafstand kan worden beschouwd als de afstand waarbij onaanvaardbare milieuhinder als gevolg van bedrijfsactiviteiten redelijkerwijs kan worden uitgesloten.

Voor een melkveehouderij geldt een richtafstand van 100 meter in verband met het aspect geur. Deze richtafstand heeft betrekking op de omgevingstype ‘rustig buitengebied’. In dit geval gaat het echter om een gemengd gebied waarin ook andere functies voorkomen dan alleen een woonfunctie. Dit maakt het mogelijk om de richtafstand te halveren. Het aspect geur blijft ook in dat geval met een afstand van 50 meter het bepalende aspect. Het is echter een richtafstand en geringe afwijkingen zijn op lokaal niveau mogelijk.

In voorliggend geval wordt de ligboxenstal voor een klein gedeelte (zie onderstaande afbeelding) op een afstand kleiner dan 50 meter ten opzichte van het maatgevende object (te weten Kallenkote 81) gerealiseerd. Hoewel vanuit een goede ruimtelijke ordening in beginsel gemeten moet worden van gevel tot gevel en de afstand van 50 meter niet gehaald wordt (wordt 47 meter), wordt in dit geval de geringe afwijking van de richtafstand acceptabel geacht. Planologisch zal namelijk worden geborgd dat het eerste gedeelte van de stal niet gebruikt mag worden voor het stallen van dieren. Dit gedeelte van de stal wordt alleen gebruikt als looppad of voor het melken van het vee. Ook wordt de voorgevel en de eerste circa 7,5 meter van de nieuwe ligboxenstal voorzien van dichte wanden en landschappelijk ingepast. Gelet hierop zijn er geen knelpunten ten aanzien van het aspect geur en wordt een geringe afwijking van de richtafstand van 50 meter acceptabel geacht.

Afbeelding 10: Afstand t.o.v. Kallenkote 81

6.6 Wet geurhinder en veehouderij

Op grond van artikel 4 van de Wet geurhinder en veehouderij moet de afstand tussen een veehouderij en een woning in het buitengebied minimaal 50 meter bedragen. Hierbij gaat het om de afstand tussen emissiepunt en een woning van een derde. Omdat het eerste gedeelte van de ligboxenstal niet gebruikt mag worden voor het stallen van dieren en gedeeltelijk wordt voorzien van dichte wanden, komt het emissiepunt op meer dan 50 meter van de gevel van de woning op het perceel Kallenkote 81 te liggen. Hiermee wordt voldaan aan de eisen van de Wet geurhinder en veehouderij.

Het plan is ook in overeenstemming met de op 11 maart 2014 vastgestelde Geurverordening. Hierin is namelijk opgenomen dat de afstand 50 meter moet bedragen. Een kortere afstand is alleen te overwegen wanneer dat de afstand in de huidige situatie al minder bedraagt. Dat is hier niet het geval. Door de in paragraaf 6.5 beschreven maatregelen bedraagt de afstand tussen het emissiepunt en de gevel van de woning op het perceel Kallenkote 81 meer dan 50 meter en wordt voldaan aan de Geurverordening.

6.7 Wet ammoniak en veehouderij

Op 8 mei 2022 is de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) in werking getreden. Met deze ammoniakregelgeving is gekozen voor een meer emissiegerichte benadering van de ammoniakproblematiek. Het algemene emissiebeleid voor heel Nederland wordt onder andere ingevuld via het Besluit ammoniakemissie huisvesting veehouderij. Ook in de Wav komt het meer emissiegerichte ammoniakbeleid tot uitdrukking. Veehouderijbedrijven gelegen buiten kwetsbare gebieden of een zone van 250 meter eromheen, kunnen op grond van de Wav zonder beperkingen een oprichting- of veranderingsvergunning krijgen. Ook mogen deze veehouderijbedrijven – wat betreft de ammoniakemissie uit dierenverblijven – net zoveel dieren houden als zij maar willen. De Wav zelf bevat hier slechts één uitzondering op. Deze uitzondering is van toepassing op veehouderijbedrijven die onder de werksfeer van de IPPC-richtlijn vallen.

Het bedrijf aan de Kallenkote 11b ligt niet binnen of nabij een zone van 250 meter van zeer kwetsbaar gebied. Hierdoor zijn er geen beperkingen ten aanzien van de uitbreiding vanuit de Wav.

6.8 Externe veiligheid

Bij de ruimtelijke planvorming moet rekening gehouden worden met het aspect externe veiligheid. De risico's voor de bevolking, die verbonden zijn aan gevaar veroorzakende activiteiten moeten in beeld worden gebracht. De volgende bronnen kunnen aan de orde zijn:

- inrichtingen;
- transportactiviteiten met gevaarlijke stoffen;
- vuurwerkopslagplaatsen;
- opslagplaatsen ontplofbare stoffen voor civiel gebruik.

De risiconormen voor inrichtingen zijn vastgelegd in het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi). Het besluit verplicht gemeenten en provincies bij het verlenen van milieuvergunningen en het maken van bestemmingsplannen rekening te houden met bepaalde

eisen ten aanzien van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. In de Regeling externe veiligheid inrichtingen (Revi) zijn voorts regels opgenomen betreffende de veiligheidsafstanden en berekening van het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Aan de Gruttoweg 3 is een melkveehouderijbedrijf met een propaantank gelegen. Deze tank ligt op een afstand van 700 meter en is niet van invloed op de uitbreiding van de ligboxenstal. Het planvoornemen voorziet ook niet in de ontwikkeling van een risicovolle inrichting.

De normen voor het risico dat burgers mogen lopen als gevolg van een ongeval met transport van gevaarlijke stoffen zijn vastgelegd in de Circulaire Risiconormering vervoer gevaarlijke stoffen (CRVGS). Op basis van deze nota geldt het Basisnet Vervoer voor zowel wegen, spoorlijnen als vaarwegen. Hiermee moet voorkomen worden dat zich externe veiligheidsknelpunten zullen gaan voordoen langs spoor- en waterwegen en het hoofdwegennet. De snelweg A32 is een route waar transport van gevaarlijke stoffen mag plaatsvinden. Omdat het gaat om het uitbreiden van de ligboxenstal, levert dit echter geen beperkingen op.

6.9 Milieubescherming

Het plangebied is niet gelegen in een milieubeschermingsgebied, grondwaterbeschermingsgebied, stiltegebied of ecologische hoofdstructuur.

6.10 Verkeer

De verkeersaantrekkende werking van de melkveehouderij is beperkt. Om de drie dagen wordt met een vrachtwagen melk afgevoerd (mogelijk ook in de avond of vroege ochtend). Daarnaast wordt regelmatig per vrachtwagen veevoer gebracht of vee afgevoerd. Omdat het in onderhavig geval om een bestaand bedrijf gaat wat enkele qua omvang zal toenemen, zal er nauwelijks een verandering optreden ten opzichte van de huidige situatie. De afvoer van de melk vindt plaats via de voormalige uitrit van de woning op Kallenkote 12. Overlast voor omwonenden zal niet aan de orde zijn omdat het perceel pal aan de snelweg A32 ligt, het transport snel op gebiedsontsluitingswegen zit en er geen toename zal zijn in het aantal verkeersbewegingen.

6.11 Kabels en leidingen

In en rondom het plangebied zijn geen kabels of leidingen aanwezig die invloed hebben op de ontwikkelingen. De kabels en leidingen binnen het projectgebied hoeven niet voorzien te worden van een planologische regeling.

Hoofdstuk 7 Juridische opzet

7.1 Inleiding

In een bestemmingsplan zijn de bouw- en gebruiksmogelijkheden voor een bepaald gebied opgenomen. Het onderhavige bestemmingsplan regelt de inrichting van het gebied door voor de gronden bestemmingen aan te wijzen. Het juridische deel van het bestemmingsplan bestaat uit de verbeelding (kaart) in samenhang met de regels. In deze paragraaf wordt het juridische deel van het bestemmingsplan nader toegelicht.

7.2 Uitgangspunten

Op basis van de Wet ruimtelijke ordening, bepaalt een viertal zaken de opzet en inrichting van de planregels, te weten:

- de digitale raadpleegbaarheid;
- de Standaard Vergelijkbare BestemmingsPlannen 2012 (SVBP 2012);
- Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo).
- Het handboek bestemmingsplannen van de gemeente Steenwijkerland

Bij het opstellen van de inhoud van de regels wordt zoveel mogelijk aangesloten bij de vigerende beheersverordening 'Buitengebied Steenwijkerland' van de gemeente Steenwijkerland.

De structuur van het plan is zodanig dat de verbeelding de primaire informatie geeft over waar en hoe gebouwd mag worden. Bij het raadplegen van het bestemmingsplan dient dan ook eerst naar de verbeelding gekeken te worden. Vervolgens kan in de regels teruggelezen worden welk gebruik en welke bouw mogelijkheden zijn toegestaan.

7.3 De verbeelding

Op de verbeelding zijn aangegeven:

- de grens van het plangebied;
- de bestemming van de in het plangebied gelegen grond;
- de aanduidingen bij de bestemmingen;
- de bouwvlakken.

Het bouwvlak geeft de begrenzing weer waarbinnen gebouwen opgericht mogen worden. In het bouwvlak mogen gebouwen en bijgebouwen opgericht worden.

7.4 De planregels

De regels zijn conform de SVBP 2012 als volgt opgebouwd:

- inleidende regels;
- bestemmingsregels;
- algemene regels;
- overgangs- en slotregels.

Hoofdstuk 8 Financiële paragraaf

8.1 Financiële haalbaarheid

Het planvoornemen betreft een particulier initiatief. De met de daadwerkelijke realisering gepaard gaande kosten worden dan ook gedragen door de initiatiefnemer. Bijkomende kosten, zoals voor de aansluiting op de nutsvoorzieningen en riolering, komen eveneens voor rekening van de initiatiefnemer. Een en ander is in een exploitatieovereenkomst tussen initiatiefnemer en gemeente vastgelegd. Tevens is een planschadeverhaal overeenkomst gesloten met de initiatiefnemer. Eventuele planschade wordt hiermee afgewenteld op de initiatiefnemer.

Voorgaande overziend zijn er voor de gemeente geen kosten aan de realisering van het plan verbonden.

8.2 Exploitatieplan

Het exploitatieplan biedt de grondslag voor het publiekrechtelijk kostenverhaal. In artikel 6.12, eerste en tweede lid, Wro is bepaald in welke situatie een exploitatieplan gemaakt moet worden. In artikel 6.2.1 Bro worden de bouwplannen aangewezen waarvoor de gemeenteraad een exploitatieplan moet vaststellen. Een exploitatieplan wordt gelijktijdig vastgesteld met het ruimtelijk plan of besluit waarop het betrekking heeft. Dat kan een bestemmingsplan, een wijzigingsplan, een projectbesluit en een buitentoepassingverklaring van een beheersverordening zijn.

Een exploitatieplan is echter niet aan de orde. is een grondexploitatieovereenkomst met de initiatiefnemer aangegaan.

Hoofdstuk 9 Inspraak en vooroverleg

9.1 Maatschappelijke uitvoerbaarheid

Het planvoornemen voorziet in het realiseren van een nieuwe ligboxenstal. Middels onderhavige toelichting is aangetoond dat het planvoornemen voldoet aan een goede ruimtelijke ordening. Middels onderhavig bestemmingsplan wordt de ontwikkeling mogelijk gemaakt. In het kader van de procedure voor deze bestemmingsplanwijziging heeft het ontwerpbestemmingsplan van 19 maart 2014 tot en met 29 april 2014 ter inzage gelegen. Tijdens deze periode is een ieder in de gelegenheid gesteld om een zienswijze tegen het plan in te dienen. Er zijn geen zienswijzen ingediend.

Op 24 juni 2014 heeft de gemeenteraad het bestemmingsplan ongewijzigd vastgesteld. De bij de vaststelling behorende stukken zijn als los onderdeel bij het (digitale) bestemmingsplan gevoegd. Tegen dit besluit is beroep mogelijk bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State.

9.2 Te volgen procedure

9.2.1 Coördinatieregeling

In artikel 3.30 Wet ruimtelijke ordening (Wro) is een gemeentelijke coördinatieregeling opgenomen. Hiermee kan een planologische procedure (in dit geval een bestemmingsplanprocedure) worden gecoördineerd met de procedures voor andere te nemen besluiten, zoals in dit geval een omgevingsvergunning voor onder andere de activiteit bouwen. De coördinatie betreft de voorbereiding en bekendmaking van deze besluiten waardoor er sprake is van nog maar één procedure. De totale proceduretijd zal worden verkort doordat het bestemmingsplan en de vergunningverlening parallel lopen. Normaal gesproken start de omgevingsvergunningprocedure pas nadat het bestemmingsplan is vastgesteld.

Een voordeel van het toepassen van de coördinatieregeling is dat de samenhang tussen de te nemen besluiten duidelijk is. De stukken worden gelijktijdig en gezamenlijk ter inzage gelegd, zienswijzen kunnen gelijktijdig tegen zowel het ontwerpbestemmingsplan als tegen het ontwerpbesluit omgevingsvergunning worden ingediend en er is sprake van rechtstreeks beroep bij de Raad van State tegen zowel het bestemmingsplan als de omgevingsvergunning. Er is sprake van één procedure.

9.2.2 Procedure

Het bestemmingsplan en de omgevingsvergunning doorlopen als ontwerp, vastgesteld en onherroepelijk bestemmingsplan respectievelijk ontwerp en verleende omgevingsvergunning de volgende procedure:

- a. Voorbereiding:
 - vooroverleg met overheidsinstanties: betrokken diensten van rijk en provincie, waterschap (watertoets);
 - terinzagelegging voorontwerp: een ieder kan gedurende deze terinzagelegging een inspraakreactie indienen.
- b. Ontwerp:
 - publicatie en terinzagelegging overeenkomstig afdeling 3.4 Awb en Wro een ieder kan gedurende deze terinzagelegging een zienswijze indienen bij de gemeenteraad.

- c. Vaststelling bestemmingsplan / verlenen vergunning:
 - verlenen omgevingvergunning door het college van burgemeester en wethouders;
 - vaststelling door de raad mogelijkheid reactieve aanwijzing (dat gedeelte waarvoor een reactieve aanwijzing is gegeven treedt niet in werking) publicatie en terinzagelegging vastgesteld bestemmingsplan gedurende de beroepstermijn.
- d. Inwerkingtreding:
 - na afloop van de beroepstermijn (tenzij binnen de beroepstermijn een verzoek om voorlopige voorziening wordt gedaan)
- e. Beroep:
 - Beroep bij Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

9.3 Inspraak en vooroverleg

Maatschap Veenstra en Rozeboom heeft gesprekken gevoerd met de direct omwonenden waarbij men kennis heeft kunnen nemen van de plannen en op- of aanmerkingen heeft kunnen maken. Door de omwonenden is middels een verklaring kenbaar gemaakt dat men op de hoogte is van de plannen. Gelet op dit voortraject heeft het college besloten om de inspraak over te slaan.

Ten aanzien van het vooroverleg met provincie Overijssel, is gekeken naar de lijst met categorieën van vooroverleg die op 15 maart 2011 door provincie Overijssel is vastgesteld. Op deze lijst zijn gevallen opgenomen waarvan de provincie heeft verklaard dat geen vooroverleg noodzakelijk is. Ten aanzien van agrarische bebouwing is aangegeven dat uitbreidingen die kleinschalig van aard zijn, niet meer in het kader van vooroverleg voorgelegd hoeven te worden. Omdat de Kwaliteitsimpuls Groene Omgeving niet van toepassing is, het om een herindeling gaat van een al bestaand agrarisch bouwperceel en een vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is afgegeven, is vooroverleg met de provincie gevoerd tijdens het periodiek overleg. Tijdens dat overleg is geconstateerd dat er geen provinciaal belang in het geding is en daarmee is het vooroverleg afgerond.